

Reglen gælder ikke, hvis der blot er tale om indbringelse for en særlig klageafdeling hos skyldneren selv. I disse tilfælde må forældelsen imidlertid i reglen anses for afbrudt foreløbigt efter § 21, stk. 5.

Den fristafbrydende virkning vil indtræde, selv om klagen ikke realitetsbehandles, f.eks. fordi klagen ikke falder ind under det pågældende nævns kompetence. Det forudsættes dog, at bestemmelsen ikke vil kunne påberåbes, hvis indbringelsen beror på en åbenbar fejl, jf. princippet i forslagens § 20, stk. 2. Der vil heller ikke indtræde fristafbrydelse, hvis klagesagen afvises, fordi der ikke betales gebyr, idet tvisten i så fald ikke kan anses for »indbragt«.

Tillægsfristen regnes fra det tidspunkt, da nævnet har givet meddelelse om afgørelsen, dvs. fra nævnets afsendelse af afgørelsen. Dette gælder også for de nævn, hvor den indklagede virksomhed har en frist på nogle uger (typisk 4-6 uger) til at meddele, om den vil være bundet af afgørelsen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til stk. 4

Der foreslås i stk. 4 en generel regel om en tillægsfrist på 1 år i tilfælde, hvor der inden forældelsesfristens udløb er fremsat begæring eller indgået aftale om afholdelse af syn og skøn uden for rets- eller voldgiftssag vedrørende forhold af betydning for fordringens eksistens eller størrelse. Efter gældende ret antages det, at iværksættelse af syn og skøn uden for rets- eller voldgiftssag ikke afbryder forældelsesfristen.

Er der tale om iværksættelse af syn og skøn som led i en rets- eller voldgiftssag, vil selve anlæggelsen af sagen afbryde forældelsen endeligt eller foreløbigt, jf. lovforslagets § 16, stk. 1, § 20, stk. 1, og § 21, stk. 1.

Iværksættelse af syn og skøn uden for rets- eller voldgiftssag kan bl.a. ske med rettens hjælp (såkaldt isoleret bevisoptagelse), jf. retsplejelovens § 343, stk. 1. Isoleret bevisoptagelse kan finde sted i alle tilfælde, hvor retten finder det hensigtsmæssigt. Syn og skøn, der er udmeldt af Voldgiftsnævnet for bygge- og anlægsvirksomhed efter reglerne i AB 92 (§ 45), ABR 89 (§ 9) og ABT 93 (§ 45), må sidestilles med isoleret bevisoptagelse efter retsplejelovens regler.

Omfattet er også syn og skøn, der iværksættes uden for rets- eller voldgiftssag efter aftale mellem parterne. Er der tale om en egentlig forhandlingssituation, vil forældelsesfristens udløb udskydes i medfør af § 21, stk. 5.

Er der flere (mulige) skyldnere, er det en forudsætning, at den pågældende skyldner på en eller anden måde har været inddraget i skønnet. Hvis den pågæl-

dende har adgang til at stille spørgsmål til skønsmanden, vil vedkommende i hvert fald blive anset for inddraget.

Syns- og skønsforretningen skal vedrøre »forhold af betydning for fordringens eksistens eller størrelse«. Som eksempel kan nævnes et tilfælde, hvor bevisførelsen skal tjene til vejledning om, hvorvidt der er grundlag for et sagsanlæg vedrørende mangler ved en fast ejendom, eller vedrører spørgsmålet om, hvordan en skade eller en mangel skal værdiansættes.

Tillægsfristen på 1 år regnes fra skønsforrettningens afslutning, dvs. normalt fra modtagelse af syns- og skønsmandens afsluttende erklæring.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til stk. 5

Det foreslås i stk. 5, at hvis der er indledt forhandlinger om fordringen mellem parterne, skal forældelse tidligst indtræde 1 år efter forhandlingernes afslutning.

Bestemmelsen omfatter iværksættelse af såkaldt alternativ konfliktløsning, eventuelt under medvirken af en uafhængig tredjemand, samt påbegyndelse af »almindelige« forligsforhandlinger mellem parterne. Bl.a. omfatter bestemmelsen indledning af fagretlig behandling ved indkaldelse til mæglingssmøde eller fællesmøde. Retsmægling og indbringelse for private klage- og ankenævn vil være omfattet af lovforslagets § 16, stk. 1, hvis den retlige foranstaltning fører til en bindende afgørelse, og ellers af § 21, stk. 3.

For så vidt angår »almindelige« forligsforhandlinger, dvs. forhandlinger, der ikke foregår under medvirken af en uafhængig tredjemand, skal der være tale om egentlige forhandlinger mellem parterne om kravet eller grundlaget for dette, således at kreditor har føje til at antage, at det ikke er nødvendigt at iværksætte retslige skridt for at undgå forældelse. Der tilsigtes ikke nogen ændring i forhold til gældende ret med hensyn til spørgsmålet om, hvornår der antages at være indledt sådanne forhandlinger mellem parterne.

Det er efter forslaget ikke en betingelse, at forhandlingerne angår en fordring af en bestemt angiven størrelse, eller at det er kreditor, der begærer mægling.

Tillægsfristen på 1 år regnes fra forligsforhandlingernes afslutning. Mens kreditor som udgangspunkt har bevisbyrden for, at der er indledt forhandlinger, vil skyldneren som udgangspunkt have bevisbyrden for, at forhandlingerne er afsluttet på et bestemt tidspunkt, og skyldneren bør derfor udtrykkeligt tilkendegive, hvornår den pågældende anser forhandlingerne for afsluttet. I praksis vil det kunne forekomme, at forligs-